

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลช้างมิ่ง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสุนัขและแมว

พ.ศ. ๒๕๖๓

องค์การบริหารส่วนตำบลช้างมิ่ง
อำเภอพรหมานิกม จังหวัดสกลนคร

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลช้างมิ่ง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสุนัขและแมว

พ.ศ. ๒๕๖๓

หลักการ

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการควบคุมการเลี้ยงสุนัขและแมว เพื่อมิให้ก่อให้เกิดเหตุรำคาญและป้องกันโรคติดต่อจากสัตว์สู่คน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลช้างมิ่ง จึงได้จัดทำข้อบัญญัติการควบคุมการเลี้ยงสุนัขและแมว พ.ศ. ๒๕๖๓

เหตุผล

ชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลช้างมิ่ง เป็นชุมชนที่มีขนาดกลาง มีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว และมีการเลี้ยงสุนัขและแมวเป็นจำนวนมาก ซึ่งในบางครั้งเจ้าของสุนัขและแมว ยังไม่มีความตระหนักในเรื่องการดูแล รักษา เลี้ยงดูและการควบคุมการปล่อยสุนัขและแมว ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาสุนัขกัดทำร้ายผู้อื่นที่มีเจ้าของหรืออาจเกิดโรคติดต่อจากสุนัขหรือแมวสู่คน เพื่อเป็นการดูแลรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลช้างมิ่ง ให้ดีขึ้น ป้องกันและแก้ไขปัญหากับเหตุเดือดร้อนจากการเลี้ยงสัตว์ควบคุมโรคระบาด มลภาวะและสภาพแวดล้อมเป็นพิษ และกำหนดมาตรการในการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว จึงได้ตราข้อบัญญัติเรื่องนี้ขึ้น

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลช้างมิ่ง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสุนัขและแมว

พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เห็นเป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลช้างมิ่ง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสุนัขและแมว พ.ศ. ๒๕๖๓ ขึ้นบังคับใช้

อาศัยความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยอาศัยโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบกับมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลช้างมิ่ง โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลช้างมิ่ง และนายอำเภอพรณานิคม จึงได้ตราข้อบัญญัติ ขึ้นไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัติ นี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลช้างมิ่ง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสุนัขและแมว พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลช้างมิ่ง ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้กำหนดไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ข้อบัญญัตินี้ มีให้ใช้บังคับแก่

๑. การเลี้ยงและปล่อยสัตว์ของทางราชการ

๒. การเลี้ยงสัตว์ของผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ ๕ ในข้อบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายถึง สุนัขและแมว

“การเลี้ยงสัตว์” หมายถึง การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษาตลอดจนให้อาหารเป็นอาจ

“การปล่อยสัตว์” หมายถึง การสละการครอบครองหรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงโดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายถึง ผู้ครอบครองสัตว์ แต่ไม่รวมถึงผู้ให้อาหารสัตว์เป็นประจำ

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายถึง กรง ที่ขัง หรือที่เลี้ยงอื่นที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายถึง สถานที่หรือทางซึ่งไม่ใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรร่วมกันได้

“สิ่งปฏิกูล” หมายถึง อุจจาระหรือปัสสาวะและสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกมีกลิ่นเหม็น

“ การจดทะเบียน ” หมายถึง การออกใบรับรองรูปพรรณสัณฐานและหรือการทาเครื่องหมายระบุตัว ของสุนัขหรือแมว หรือวิธีอื่นใดที่ อบรมกำหนด

“ การขึ้นทะเบียน ” หมายถึง การนำเอกสารเกี่ยวกับสุนัขหรือแมวที่จดทะเบียนไว้แล้ว แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ เพื่อ บันทึกรายละเอียดรูปพรรณสัณฐาน และทำบัตรประจำตัวสุนัขหรือแมวตามแบบทำยข้อบัญญัตินี้

“ เจ้าของสุนัขหรือแมว ” หมายถึง ผู้ครอบครองสุนัขหรือแมวหรือผู้ให้อาหารสุนัขหรือแมวเป็นประจำ

“ การปล่อยสุนัขหรือแมว ” หมายถึง การสละการครอบครองหรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงโดยปราศจากการควบคุม

“ เขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์ ” หมายถึง เขตที่เจ้าของบ้านหรือเจ้าของสัตว์ที่เจ้าบ้านยินยอมให้สัตว์พักอาศัยต้องนำสัตว์ไปขึ้นทะเบียนและปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้

“ สถานที่เลี้ยงสัตว์ ” หมายถึง กรง ที่ขัง หรือที่เลี้ยงอื่นที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์

“ ที่หรือทางสาธารณะ ” หมายถึง สถานที่หรือทางซึ่งไม่ใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรร่วมกันได้

“ สิ่งปฏิกูล ” หมายถึง อุจจาระหรือปัสสาวะและสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกมีกลิ่นเหม็น

“ สัตว์ควบคุมพิเศษ ” หมายถึง

๑. สุนัขสายพันธุ์ที่ดุร้าย เช่น ร็อตไวเลอร์ (Rottweiler) , พิตบูลเทอเรีย (Pitbull terrier) , บูลเทอเรีย (Bullterrier) , บางแก้ว , โดเบอร์แมน , ฟิล่า , อัลเซเชียน (เยอรมันเชฟเพิร์ด) , มาสทิสต์ , เซาเซา , อลาสกัน มาราไมท์ หรือสายพันธุ์ที่ใกล้เคียงกันกับที่กล่าวมาทั้งหมด หรือลูกผสมสายพันธุ์ดังกล่าว

๒. สัตว์ที่มีประวัติทำร้ายคนหรือพยายามทำร้ายคน โดยมีหลักฐานการแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

๓. สัตว์ที่มีพฤติกรรมไล่ทำร้ายคนหรือสัตว์ โดยปราศจากการช่วย

๔. สัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด

“ การขึ้นทะเบียน ” หมายถึง การนำเอกสารเกี่ยวกับสุนัขหรือแมวที่จดทะเบียนไว้แล้ว แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อบันทึกรายละเอียดรูปพรรณสัณฐาน

“ เจ้าพนักงานท้องถิ่น ” หมายถึง นายกองค้การบริหารส่วนตำบลข้างมิ่ง

“ พนักงานเจ้าหน้าที่ ” หมายถึง ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับแต่งตั้งจาก เจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

“ เจ้าพนักงานสาธารณสุข ” หมายถึง เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๖ ให้นายกองค้การบริหารส่วนตำบล รักษาการตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับระเบียบ คำสั่ง ประกาศ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวดที่ ๑ บททั่วไป

ข้อ ๗ ให้องค์การบริหารส่วนตำบลข้างมิ่ง เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

ข้อ ๘ ห้ามมิให้ผู้ใดปล่อยสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะ หรือในที่อื่นใดที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยเด็ดขาด

ข้อ ๙ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น หรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ดังนี้ (ออกตามความในมาตรา ๒๙ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕)

(๑) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์โดยเด็ดขาด

(๑.๑) ให้ที่หรือทางสาธารณะเป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขต้องอยู่ภายใต้มาตรการ ใดๆอย่างหนึ่ง ดังนี้

(๑.๒) เจ้าของสัตว์เลี้ยงต้องควบคุมสัตว์เลี้ยงด้วยเครื่องควบคุมสัตว์เลี้ยงที่แข็งแรง พอที่จะหยุดยั้งสัตว์เลี้ยงมิให้ทำร้ายผู้อื่นที่มีใจเจ้าของ หรือทำความเสียหายให้เกิดกับสิ่งของสาธารณะ หรือบุคคลอื่นได้ทันที

(๑.๓) สำหรับสุนัขสายพันธุ์พิทบูลเทอเรีย (pitbull terrier) บูลเทอเรีย (bullterrier) สเตฟฟอร์ดเชอร์บูลเทอเรีย (Staffordshire bullterrier) เจ้าของสัตว์เลี้ยงจะต้องจัดให้สัตว์เลี้ยงสวมใส่ อุปกรณ์ครอบปาก และผูกสายจูงที่แข็งแรงและต้องจับสายลากจูงห่างจากสัตว์เลี้ยงไม่เกินห้าสิบเซนติเมตร โดยตลอดเวลา ห้ามบุคคลอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี นำสัตว์เลี้ยงสายพันธุ์ดังกล่าวออกนอกสถานที่เลี้ยงเด็ดขาด

หมวดที่ ๒

การจดทะเบียนสุนัขและแมว

ข้อ ๑๐ ในการจดทะเบียนสัตว์ ให้เจ้าของบ้าน หรือเจ้าของสัตว์ นำสัตว์ที่มีอายุตั้งแต่ ๖๐ วันขึ้นไป ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนสัตว์ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ที่สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลข้างมิ่ง หรือสถานที่ใดตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้แล้ว ให้เจ้าของบ้าน หรือ เจ้าของสัตว์ มีหน้าที่ต้องแจ้งการเปลี่ยนแปลงพร้อมหลักฐานที่เกี่ยวข้องต่อพนักงาน เจ้าหน้าที่ตามแบบที่ เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่เกิดการเปลี่ยนแปลง เพื่อปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงถิ่นที่อยู่ของสัตว์ ที่พักอาศัยของสัตว์ หรือเจ้าของสัตว์ที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้แล้ว ให้เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งการเปลี่ยนแปลง พร้อมหลักฐาน ที่เกี่ยวข้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่เกิดการเปลี่ยนแปลง เพื่อปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่สัตว์ตาย เจ้าของบ้านหรือเจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งการตายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่สัตว์ตาย เพื่อปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่สัตว์หายหรือได้พบสัตว์ที่หายแล้ว เจ้าของบ้านหรือเจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งการหายหรือพบสัตว์ที่หายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบเจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ สัตว์หายหรือพบสัตว์ที่หาย เพื่อปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ข้อ ๑๕ เมื่อบัตรประจำตัวสัตว์สูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้เจ้าของสัตว์ แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อทำบัตรประจำตัวสัตว์ใหม่ ตามแบบเจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่สุนัขที่ไม่ใช่สุนัขควบคุมพิเศษทำร้ายคนหรือพยายามทำร้ายคนให้เจ้าของสุนัขแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อเปลี่ยนสาระสำคัญของบัตรประจำตัวสุนัข ในกรณีที่สัตว์ทำร้ายคน ให้เจ้าของสัตว์แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่โดยเร็วเพื่อดำเนินการตามอำนาจ หน้าที่ต่อไป

หมวดที่ ๓

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

ข้อ ๑๗ ในการเลี้ยงสัตว์ ให้เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องปฏิบัติต่อไปนี้

(๑) ต้องนำสัตว์ที่มีอายุระหว่าง ๒ -๔ เดือน ไปฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า เป็นครั้งแรก และต้องนำสัตว์ไปฉีดวัคซีนครั้งต่อไปตามที่กำหนดในใบรับรองการฉีดวัคซีน

(๒) จัดสถานที่เลี้ยงตามความเหมาะสมของสัตว์ โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและการกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ ทั้งนี้ ตามประกาศของพนักงานเจ้าหน้าที่

กรณีเป็นสัตว์ควบคุมพิเศษจะต้องเลี้ยงในสถานที่ หรือกรงที่สัตว์ไม่สามารถเข้าถึงบุคคลภายนอกได้ และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสามารถสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจน

(๓) ควบคุมดูแลสัตว์มิให้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น

(๔) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ เป็นประจำไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็น หรือแหล่งเชื้อโรคที่เป็นอันตราย

(๕) ต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของสัตว์ให้ดำรงชีวิตอยู่อย่างปกติ หากเจ้าของสัตว์ไม่สามารถเลี้ยงดูสัตว์ได้เป็นการชั่วคราว ต้องจัดให้มีผู้ดูแลความเป็นอยู่ของสัตว์ให้เป็นปกติ

(๖) จัดให้มีการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์

(๗) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์ออกนอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ โดยปราศจากการควบคุม กรณีเป็นสัตว์ดุร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัวสัตว์ และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังไว้อย่างชัดเจน

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๑๘ ให้เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องกำจัดสิ่งปฏิกูลอันเกิดจากสัตว์ของตนในที่หรือทางสาธารณะ

ข้อ ๑๙ เมื่อมีกรณีสงสัยหรือพบว่าสัตว์ที่ตนเลี้ยงไว้มีอาการโรค เช่น อากาโรค ร้าย วังเพ่นพ่าน กัดสิ่งที่ขวางหน้า หรือเซื่องซึม ซุกตัวในที่มืด ปากอ้าลิ้นห้อยแดงคล้ำ น้ำลายไหล เดินโซเซ ตัวแข็ง ขาอ่อนเปลี้ย เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายใน ๒๔ ชั่วโมง

เมื่อสัตว์ซึ่งปรากฏอาการตามวรรคหนึ่ง กัดหรือทำร้ายบุคคลใด ให้เจ้าของที่เป็นผู้ครอบครองสัตว์จับสัตว์นั้นกักขังไว้เพื่อ สังเกตอาการไม่น้อยกว่า ๑๐ วัน และแจ้งอาการสัตว์เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด/อำเภอทราบ

เมื่อสัตว์ซึ่งปรากฏอาการตามวรรคหนึ่ง ตายหรือสงสัยจะเป็นโรค เจ้าของสัตว์ต้องแจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่หรือสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด/อำเภอ เพื่อตรวจหาโรคสัตว์

ข้อ ๒๐ บุคคลใดให้อาหารสัตว์เป็นประจำหรือครั้งคราว มีหน้าที่สังเกตอาการสัตว์ หากปรากฏกรณีสงสัยว่าสัตว์ดังกล่าว มีอาการตามข้อ ๑๓ วรรคหนึ่ง บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายใน ๒๔ ชั่วโมง

ข้อ ๒๑ เมื่อสัตว์ตาย เจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะเพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะเชื้อโรค เพาะพันธุ์แมลงหรือพาหะนำโรคโดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญและไม่ให้เกิดการปนเปื้อน ในแหล่งน้ำ

ข้อ ๒๒ เมื่อสัตว์ที่เลี้ยงไว้ มีอาการโรคสัตว์ หรือเป็นโรคสัตว์ หรือถูกสัตว์ซึ่งเป็นโรคกัด หรือทำร้าย เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด/อำเภอ

ข้อ ๒๓ เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องอำนวยความสะดวกหรือไม่กระทำการใดอันเป็นการขัดขวางการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ และห้ามมิให้บุคคลใดขัดขวางการจับสัตว์ที่ไม่มีเจ้าของในที่สาธารณะ ทั้งนี้ให้เจ้าของสัตว์หรือบุคคลอื่นใดมีหน้าที่ให้ข้อมูลสัตว์ที่สงสัยว่า จะเป็นโรคสัตว์

ข้อ ๒๔ เมื่อมีประกาศเขตระบาดของโรคสัตว์หรือประกาศเขตโรคสัตว์ชั่วคราว ห้ามมิให้ผู้ใดเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ภายใน และเข้า-ออก ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลข้างมิ่ง เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด/สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๒๕ ผู้ใดนำสัตว์ออกนอกสถานที่เลี้ยง ต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุมสัตว์ด้วยอุปกรณ์ที่แข็งแรงพอที่จะหยุดยั้งมิให้สัตว์ทำร้ายผู้อื่นหรือ ทำความเสียหายแก่สิ่งของสาธารณะหรือของผู้อื่นได้อย่างทันที

(๒) กรณีที่เป็นสัตว์ควบคุมพิเศษ ต้องสวมใส่อุปกรณ์ครอบปากและสายลากจูง ที่แข็งแรง และจับสายลากจูงสัตว์ห่างจากตัวสัตว์ไม่เกิน ๕๐ เซนติเมตร

หมวดที่ ๔
อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๒๖ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจ ขององค์การบริหารส่วนตำบลข้างมิ่งในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้ (บัญญัติตามมาตรา ๔๔ วรรคสองพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕)

หมวดที่ ๕
บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๗ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือข้อควรปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๖๓

(ลงชื่อ)
(นายแปลงศักดิ์ สุวรรณไชยรบ)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลข้างมิ่ง

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)
(นายสุวิชาญ ไชยโกมล)
นายอำเภอพรณานิคม

.....พิมพ์
.....ตรวจ
.....ทาน
นายสมเกียรติ ทองสุข
ปลัดอำเภอพรณานิคม